

21 Ιουλίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

STILVI GENERAL CLEANERS LTD,

Αιτητές,

· · · · · ν.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ'ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 52/89)

Φορολογία — Δήμοι — Ο Περί Δήμων Νόμος, 1985, Άρθρα 103, 104, 105 και 106 — Δικαίωμα για έκδοση αδείας ασκήσεως επαγγέλματος — Είναι φόρος.

- 5 Εκτελεστή πράξη — Ο Περί Δήμων Νόμος, 1985, Άρθρα 103, 104, 105 και 106 — Δικαίωμα για έκδοση αδείας ασκήσεως επαγγέλματος — Επιβολή του Φόρου — Δεν προβλέπεται ένσταση ή ιεραρχική προσφυγή — Η μόνη, συνεπώς εκτελεστή πράξη, είναι η πράξη της επιβολής του Φόρου — Ένσταση και νέα απόφαση μειώνουσα τον Φόρο — Στην
- 10 περίπτωση αυτή η νέα απόφαση είναι εκτελεστή.

- 15 Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή ισότητας — Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Φορολογία από Δήμο — Κατά πόσο υπάρχει παράβαση της αρχής, επειδή άλλοι Δήμοι φορολογούν διαφορετικά — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.

Η Αιτούσα που ασκεί επιχείρηση και στην Λεμεσό, παρέλειψε να υποβάλει Αίτηση για Άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, με αποτέλεσμα ο Δήμος να καθορίσει εκείνος τον φόρο σε ΛΚ 150.

- 20 Ένσταση της Αιτούσης έγινε δεκτή εν μέρει, με αποτέλεσμα την μείωση του φόρου σε ΛΚ 140. Η Αιτούσα, που δεν ικανοποιήθη, υπέβαλε την παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως, με κύρια επιχειρήματα, ότι οι αντί-

στοιχες φορολογίες σε άλλους Δήμους είναι χαμηλότερες και ότι οι δραστηριότητες στον Δήμο δεν δικαιολογούσαν το ύψος του φόρου.

Καθόσον αφορά το θέμα του ύψους του φόρου το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε, ότι η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή. Καθ'όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της Αιτούσας η νομική αρχή, που εφάρμοσε το Δικαστήριο, προκύπτει από το τελευταίο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα.

5

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Έξοδα σε βάρος της Αιτούσας.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Voyias v. Republic (1974) 3 C.L.R. 390,

15

Παπάς v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς (1989) 3 Α.Α.Δ. 322,

Adriatica Di Navigazione S.P.A. v. Δήμου Λευκωσίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1071.

20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού να καθορίσει και να επιβάλει στους αιτητές ΛΚ150.- σαν δικαιώματα για επαγγελματική άδεια για το 1988.

25

Π. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Γ. Ποταμίτης, για τον Καθ'ου η αίτηση.

30

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Δήμος Λεμεσού είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου. Η υπόσταση και λειτουργία του βασίζεται στον περί Δήμων Νόμο του 1985 (Αρ. 111/85), όπως τροποποιήθηκε (Νόμοι Αρ. 1/86, 8/86, 25/86, 39/86, 50/86, 114/86, 121/86, 149/86, 14/87, 63/87, 165/87, 320/87, 39/88, 204/88), (ο "Νόμος"). Οι εξουσίες και τα καθήκοντά του καθορίζονται από το Νόμο.

35

Η τοπική αυτοδιοίκηση επιβάλλεται για την επέκταση των Δημοκρατικών θεσμών και την συμμετοχή των πολιτών στα ζητήματα του Δήμου τους προς όφελος της κοινότητας.

40

5 Για την εκτέλεση των καθηκόντων του και την άσκηση των εξουσιών του χρειάζονται έσοδα. Ένας από τους πόρους του είναι τα δικαιώματα άδειας για την άσκηση επιχείρησης, επιτηδεύματος, εργασίας ή επαγγέλματος, με σκοπό το κέρδος. Τα σχετικά άρθρα του Νόμου προνοούν:-

10 “103. - (1) Ουδέν πρόσωπον διατηρεί εντός των δημοτικών ορίων οιοιδήποτε δήμου οιοιδήποτε οικοδομήν ή χώρον εντός των οποίων ασκείται οιοιδήποτε επιχείρησις, βιομηχανία, εμπόριον επάγγελμα ή επιτήδευμα, καθοριζόμενον διά δημοτικών κανονισμών, άνευ άδειας λαμβανομένης προηγουμένως από το συμβούλιον του τοιούτου δήμου”.

15 “104. - (1) Πρόσωπον ασκούν επί κέρδει, εντός οιοιδήποτε δημοτικών ορίων, οιοιδήποτε επιχείρησιν, επιτήδευμα, εργασίαν ή επάγγελμα λαμβάνει προς τούτο άδειαν συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου:

20 Νοείται ότι:-

20 (α) ουδέν πρόσωπον απαιτείται να λαμβάνει πέραν της μιας άδειας εντός των αυτών δημοτικών ορίων κατά την διάρκειαν οιοσδήποτε περιόδου·

25 (β) οιοιδήποτε πρόσωπον λαβόν άδειαν εντός οιοιδήποτε δημοτικών ορίων, δεν υποχρεούται να λαμβάνη άλλην άδειαν εντός οιοιδήποτε άλλων δημοτικών ορίων, εκτός εάν έχη μόνιμον τόπον εργασίας εντός αυτών ή παραμένη εντός αυτών διά σκοπούς διεξαγωγής της επιχειρήσεως, επιτηδεύματος, εργασίας ή του επαγγέλματος αυτού καθ' οιοιδήποτε χρόνον διά περίοδον υπερβαίνουσαν τας δεκαπέντε ημέρας·

35 (γ) υπάλληλοι και εργάται υπηρετούντες εις την δημοσίαν υπηρεσίαν ή τας δυνάμεις του στρατού της Δημοκρατίας, οι οποίοι λαμβάνουν ετήσιον μισθόν, δεν απαιτείται να εξασφαλίσουν τοιαύτην άδειαν αλλά καταβάλλουν τα καθοριζόμενα δικαιώματα”.

40 “105. - (1) Οιοιδήποτε πρόσωπον επιθυμούν όπως ασκεί κέρδει οιοιδήποτε επιχείρησιν, επιτήδευμα, εργασίαν ή επάγγελμα εντός οιοιδήποτε δημοτικών ορίων, υποβάλλει

αίτησιν προς το συμβούλιον διά την χορήγησιν εις αυτό σχετικής αδείας, και το συμβούλιο καθορίζει τα δικαιώματα τα καταβλητέα διά την έκδοσιν της τοιαύτης αδείας τα οποία δεν υπερβαίνουν τα οικεία δικαιώματα τα εκτιθέμενα εις τον Τρίτον Πίνακα:

5

Νοείται ότι το συμβούλιον καθορίζει συμφώνως προς το παρόν εδάφιον τα δικαιώματα τα πληρωτέα υπό υπαλλήλων και εργατών της δημοσίας υπηρεσίας ή της υπηρεσίας του στρατού και των σωμάτων ασφαλείας της Δημοκρατίας άνευ υπ' αυτών υπόβολής αιτήσεων δι' άδειαν".

10

"106. Εάν οιονδήποτε πρόσωπον παραλείψη να υποβάλη αίτησιν εις το συμβούλιον δι' άδειαν, ως εις το άρθρο 105 προνοείται, εντός ενός μηνός αφ' ότου ήρχισεν ή επανήρχισεν να διεξαγάγη οιανδήποτε επιχείρησιν, επιτήδευμα, εργασίαν ή επάγγελμα, το συμβούλιον δύναται να καθορίση τα καταβλητέα υπό του τοιούτου προσώπου δικαιώματα και καταχωρίζει το όνομα αυτού εις το μητρώον επαγγελματιών αδειών".

15

20

Το δικαίωμα για έκδοση άδειας άσκησης επαγγέλματος είναι φόρος - (*Ioannis C. Voyias v. Republic (Municipality of Limassol and Another)*) (1974) 3 C.L.R. 390· *Αριστέιδης Παπά v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς* (1989) 3 Α.Α.Δ. 322· *Adriatica Di Navigazione S.P.A. v. Δήμου Λευκωσίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1071).

25

Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με έδρα την Λευκωσία. Διατηρούν όμως γραφείο και ασκούν επιχείρηση μέσα στα δημοτικά όρια Λεμεσού. Απασχολούν δέκα υπαλλήλους.

30

Επειδή οι αιτητές δεν υπόβαλαν αίτηση για άδεια επαγγέλματος στο Δήμο Λεμεσού, ο Δήμος, με βάση το Άρθρο 106 του Νόμου, καθόρισε και επέβαλε ΛΚ150,- δικαιώματα για επαγγελματική άδεια των αιτητών για το 1988 και ειδοποίησε τους αιτητές.

35

Οι αιτητές στις 15 Νοεμβρίου, 1988, υπόβαλαν ένσταση για το ύψος του φόρου. Το Δημοτικό Συμβούλιο επανεξέτασε το θέμα και μείωσε τον επαγγελματικό φόρο σε ΛΚ140.- Η από-

40

φαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 28 Δεκεμβρίου, 1988.

5 Οι αιτητές καταχώρισαν την παρούσα προσφυγή στις 20 Ιανουαρίου, 1989, με την οποία προσβάλλουν τη νομιμότητα της πιο πάνω απόφασης.

10 Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Νόμος δεν προβλέπει δικαίωμα ένστασης ή ιεραρχικής προσφυγής. Ο περί Δήμων Νόμος, Κεφ. 240, που ίσχυε πριν την εφαρμογή του Νόμου πρόβλεπε την υποβολή έφεσης (ένστασης) στον Έπαρχο της επαρχίας από απόφαση του Δήμού που καθόριζε τον επαγγελματικό φόρο - (βλ. Άρθρο 157(1)(α)).

15 Η άρνηση του Δήμου να δεχθεί μια ένσταση, επειδή ο Νόμος δεν προνοεί, δεν αποτελεί "παράλειψη" με το νόημα του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος και ως εκ τούτου δεν υπόκειται στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.

20 Η εκτελεστή διοικητική πράξη είναι η απόφαση επιβολής του φόρου και ο χρόνος των 75 ημερών, που προβλέπεται επιτακτικά στην παράγραφο 3 του Άρθρου 146, υπολογίζεται από την ημέρα που ο φορολογούμενος λαμβάνει γνώση αυτής.

25 Στην παρούσα περίπτωση η απόφαση για μείωση αποτελεί νέα εκτελεστή διοικητική πράξη.

30 Οι λόγοι στους οποίους βασίζεται η προσφυγή είναι ότι η κρινόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ισότητας, γιατί άλλες μεγαλύτερες επιχειρήσεις, με μεγαλύτερες δραστηριότητες, έχουν φορολογηθεί με μικρότερη φορολογία και οι φορολογίες στους άλλους δήμους είναι επίσης μικρότερες και ότι η έκταση των εργασιών των αιτητών δεν δικαιολογεί το ύψος του φόρου, ο οποίος είναι υπερβολικός.

35 Ο δικηγόρος του Δήμου, με επιστολή, αντίγραφο της οποίας καταχωρήθηκε στο Δικαστήριο, ζήτησε λεπτομέρειες, ονόματα, διευθύνσεις κ.λπ. των επιχειρήσεων, που, όπως ισχυρίζονται οι αιτητές, με μεγαλύτερες δραστηριότητες και υπαλληλικό προσωπικό και υποστατικά έχουν φορολογηθεί με μικρότερη φορολογία, για να μπορέσει ο καθ' ου η αίτηση να παρουσιάσει τα ποσά του φόρου που τους επιβλήθηκαν, ως και άλλα σχετικά στοιχεία. Οι λεπτομέρειες αυτές όμως δεν δόθηκαν.

40

Η αρχή της ισότητας, που διασφαλίζεται με το Άρθρο 28 του Συντάγματος αξιώνει από τη Διοίκηση ομοιόμορφη μεταχείριση όλων που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Για να υπάρξει παραβίαση πρέπει να υπάρξει δυσμενής διάκριση, η οποία να μην είναι δεκτική αντικειμενικής και εύλογης δικαιολογίας. 5

Οι συνθήκες στους διάφορους δήμους είναι διάφορες. Οι υποχρεώσεις, τα καθήκοντα, τα έσοδα, η οικονομική δυναμικότητα του κάθε δήμου διαφέρει από εκείνη των άλλων δήμων. 10

Δεν μπορεί να γίνει σύγκριση για να καταδειχτεί δυσμενής διάκριση από το Δήμο σε βάρος των αιτητών. Οι αιτητές έπρεπε να αποδείξουν δυσμενή διάκριση κάτω από όμοιες συνθήκες, για να μεταθέσουν στο Δήμο το βάρος της απόδειξης αντικειμενικής και εύλογης δικαιολογίας. Αυτό δεν το έπραξαν. Το Δικαστήριο δεν έχει ικανοποιηθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ισότητας. 15

Αναφορικά με το ύψος του φόρου ο δικηγόρος του Δήμου ισχυρίστηκε ότι, με βάση το Νόμο, και ειδικά τον Τρίτο Πίνακα 1(ε)(ββ), και τον αριθμόν των υπαλλήλων των αιτητών, ο καθ' ου η αίτηση θα ήταν δικαιολογημένος να επιβάλει στους αιτητές επαγγελματικό φόρο ΛΚ260.- αντί ΛΚ140.-. 20

Ο Δήμος άσκησε την εξουσία του με βάση το Νόμο και κατάληξε στη κρινόμενη απόφαση, η οποία ήταν εύλογα επιτρεπτή. 25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 30

Οι αιτητές να πληρώσουν τα έξοδα του Δήμου.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των αιτητών. 35